

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bestemmelser vedrørende bemanning af fartøjer i fast passager- og færgefart mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾

(2000/C 337 E/35)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 437 endelig udg. — 1998/0159(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 13. juli 2000)

⁽¹⁾ EFT C 213 af 9.7.1998, s. 17.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

Regionsudvalget har ikke afgivet udtalelse inden den af Rådet fastsatte frist,

i henhold til proceduren i artikel 189 C i traktaten og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og ⁽²⁾,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Uændret

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 ⁽³⁾ af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstater og tredjelande, ændret ved forordning (EØF) nr. 3573/90 ⁽⁴⁾, gjorde samtlige traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser gældende for søtransport mellem medlemsstaterne.

(2) Bestemmelserne om bemanning for tjenesteydelser ved fast passager- og færgefart mellem medlemsstaterne henhører normalt under fartøjets registreringsstat (flagstaten); Rom-konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser ⁽⁵⁾, giver mulighed for andre ordninger; der skal også tages hensyn til de interesser, der gør sig gældende hos Fællesskabet og de medlemsstater, mellem hvis territorier sådan sejlads foregår.

⁽¹⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 440.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 353 af 17.12.1990, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 266 af 9.10.1980, s. 1, konsolideret udgave i (EFT C 27 af 26.1.1998, s. 34).

⁽²⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 440.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (3) Princippet om, at søfartsvirksomheder, der er etableret uden for Fællesskabet, ikke skal modtage gunstigere behandling end skibsfartsvirksomheder, der er etableret på en medlemsstats område, bør bevares.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at begrænse direktivets anvendelsesområde til sektoren for fast passager- og færgefart, herunder blandet passager/godstransport og dermed at udelukke fast godsart, herunder tjenesteydelser, der udføres af fartøjer, der kan medføre mere end 12 førere.
- (5) De særlige forhold forbundet med markedet for fast passager- og færgefart mellem medlemsstaterne kræver foranstaltninger til at sikre det indre markeds funktion ved at garantere, at arbejds- og ansættelsesvilkårene for sømænd er i overensstemmelse med den sociale standard, der generelt gælder i Fællesskabet.
- (6) Målene for de påtænkte foranstaltninger, fastsættelse af regler for arbejdsforholdene for tredjelandes statsborgere, der er beskæftiget på færger, der driver sejlads mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne; de kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, på grund af de påkrævede bestemmelsers omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv begrænset til det minimum, der er påkrævet for at nå disse mål.
- (6) Målene for de påtænkte foranstaltninger, fastsættelse af regler for arbejdsforholdene for tredjelandes statsborgere, der er beskæftiget på færger, der driver sejlads mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne; de kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på grund af de påkrævede bestemmelsers omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv begrænset til det minimum, der er påkrævet for at nå disse mål.
- (7) Det bør kræves, at tredjelandes statsborgere, som arbejder inden for ovennævnte sektorer, ikke behandles mindre gunstigt end arbejdstagere, der er bosat i Fællesskabet.
- (8) Medlemsstaterne bør kunne indrømme undtagelse fra forpligtelsen til at behandle tredjelandes sømænd som EF-bosiddende på fast passager- og færgefart mellem medlemsstater, når det gælder arbejdskontrakter af meget kort varighed, eller når der er akut mangel på færgekapacitet på grund af uforudsete forhold.
- (9) De kompetente organer i de forskellige medlemsstater bør samarbejde med hinanden i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv.
- (10) Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages med henblik på gennemførelse af dette direktiv —

Uændret

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere og på søfartsvirksomheder, der er etableret i en medlemsstat, og som driver fast passager- og færgefart, herunder blandet passager-/godstransport mellem havne i forskellige medlemsstater.
2. Bestemmelserne i dette direktiv finder også anvendelse på statsborgere i medlemsstater, der er etableret uden for Fællesskabet, og på søfartsvirksomheder, der er etableret uden for Fællesskabet og kontrolleret af en medlemsstats statsborgere, hvis deres fartøjer er registreret i denne medlemsstat og fører dens flag i overensstemmelse med dens lovgivning, og disse statsborgere og søfartsvirksomheder yder de tjenesteydelser, der er nævnt i stk. 1.
3. Dette direktiv finder også anvendelse i den udstrækning, de i stk. 1 og 2 nævnte statsborgere og søfartsvirksomheder beskæftiger statsborgere fra tredjelande om bord på skibe, der anvendes til at udføre de i stk. 1 nævnte tjenesteydelser.
4. Andre søfartsvirksomheder end de i stk. 2 nævnte, der er etableret uden for Fællesskabet, må ikke gives gunstigere behandling end de i stk. 1 og 2 nævnte statsborgere og søfartsvirksomheder.

Artikel 1a

I dette direktiv forstås ved:

1. »passagerfart«: en søtransportydelse, der udføres af et passagerskib
2. »rute fart«: en række overfarter, der er tilrettelagt på en sådan måde, at der sikres forbindelse mellem de samme to eller flere havne,
 - i) enten i henhold til en offentliggjort fartplan
 - ii) eller med en sådan regelmæssighed eller frekvens, at de udgør en genkendelig systematisk række;
3. »passagerskib«: et søgående fartøj, der medfører mere end tolv passagerer. Dette omfatter højhastighedsfartøjer og skibe eller fartøjer, der medfører både passagerer og gods. Skibe, som udelukkende medfører gods, er ikke omfattet;
4. »passagerer«: alle andre personer end:
 - i) skibsføreren og besætningen eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenkab om bord på et skib
 - ii) børn under et årog
 - iii) førere eller medhjælpere på kommercielle landevejskøretøjer eller tog, som i erhvervsmæssigt øjemed rejser sammen med deres køretøjer;

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 2

1. Uanset hvilke retsregler, der finder anvendelse på arbejds- og ansættelsesvilkårene, sikrer medlemsstaterne, at de i artikel 1, stk. 1 og 2, nævnte statsborgere og søfartsvirksomheder, som driver fast passager- og færgefart mellem medlemsstaterne, garanterer statsborgere fra tredjelande, der er beskæftigede på skibe, der udfører sådanne tjenesteydelser, de arbejds- og ansættelsesvilkår, der er fastsat:

- a) ved love og administrative bestemmelser, og/eller
- b) ved kollektive aftaler eller ved voldgiftskendelser, som er blevet erklæret generelt gældende, for så vidt de vedrører de i artikel 1, stk. 1, nævnte aktiviteter, og som er gældende for bosiddende i skibets registreringsstat.

2. Hvis det pågældende skib ikke er registreret i en medlemsstat, skal de i stk. 1 omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår være dem, der er gældende for bosiddende i en af de medlemsstater, mellem hvis havne sejladsen foregår, og hvormed tjenesteydelsen har den nærmeste forbindelse. Den nærmeste forbindelse afgøres på grundlag af det sted, hvorfra sejladsen reelt administreres, og det sted, hvor de pågældende sømænd er bosiddende.

3. De i stk. 1 nævnte arbejds- og ansættelsesvilkår omfatter følgende:

- a) maksimal arbejdstid og minimal hviletid
- b) minimalt antal betalte fridage pr. år
- c) mindsteløn, herunder overtidsbetaling
- d) sikkerhed, sundhed og hygiejne på arbejdspladsen
- e) beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til arbejds- og ansættelsesvilkår for gravide kvinder og kvinder, der lige har født, samt for børn og for unge
- f) ligebehandling af mænd og kvinder samt andre bestemmelser vedrørende ikke-forskelsbehandling
- g) hjemsendelsesforanstaltninger for sømænd og betaling af løn og sociale bidrag i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

4. Stk. 1, 2 og 3 er ikke til hinder for anvendelse af arbejds- og ansættelsesvilkår, som er gunstigere for arbejdstagerne.

- 5. »kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, som er blevet erklæret generelt gældende«: kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, som skal overholdes af alle de pågældende søfartsvirksomheder på nationalt niveau.

Uændret

2. Hvis det pågældende skib ikke er registreret i en medlemsstat, skal de i stk. 1 omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår være dem, der er gældende for bosiddende i en af de medlemsstater, mellem hvis havne sejladsen foregår, og hvormed tjenesteydelsen har den nærmeste forbindelse. Den nærmeste forbindelse afgøres på grundlag af det sted, hvorfra sejladsen reelt administreres.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

5. Ved kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, som er blevet erklæret generelt gældende, forstås kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der skal overholdes af alle de pågældende søfartsvirksomheder på nationalt niveau.

Hvis der ikke findes et system til at erklære, at kollektive aftaler eller voldgiftskendelser er generelt gældende, baserer medlemsstaterne sig på:

- a) kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, som finder generel anvendelse for alle søfartsvirksomheder som nævnt i artikel 1, stk. 1 og 2, og/eller
- b) kollektive aftaler, der er blevet indgået af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer på det relevante marked på nationalt niveau.

Andet afsnit er betinget af, at anvendelsen af de pågældende aftaler og kendelser på de i artikel 1, stk. 1 og 2, nævnte søfartsvirksomheder sikrer ligebehandling hvad angår de anliggender, der er nævnt i stk. 3 i nærværende artikel, for alle de pågældende søfartsvirksomheder.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan, efter høring af arbejdsgivere og arbejdstagere i henhold til skik og brug i den enkelte medlemsstat, beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, litra b) og c), hvis den periode, hvori de pågældende tredjelandsstatsborgere er beskæftigede, ikke overstiger en måned inden for en tolv månedersperiode.

2. Medlemsstaterne kan indrømme undtagelse, for et tidsrum på to måneder, fra bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, litra b) og c), til en leverandør af tjenesteydelser, som nævnt i artikel 1, stk. 1, for skibe, der er blevet chartret for at kompensere for akut kapacitetsmangel på en færroute, som er opstået på grund af uforudsete omstændigheder. Undtagelser for perioder, der overstiger to måneder, kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

3. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om undtagelser i henhold til stk. 2 samt om de omstændigheder, der ligger til grund for undtagelserne.

Artikel 4

1. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv udpeger medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis et eller flere forbindelseskontorer eller et eller flere kompetente nationale organer.

ÆNDRET FORSLAG

Udgår

Uændret

Udgår

6. Når en af de i denne artikel nævnte bestemmelser på samme tid er fastlagt ved lov og ved gældende kollektive aftaler, og bestemmelserne i disse aftaler er gunstigere, skal flagmedlemsstaten eller i givet fald den medlemsstat, hvortil der er den nærmeste forbindelse i henhold til artikel 2, stk. 2, påse, at de søfartsvirksomheder, som udfører fast passagertransport, som defineret i artikel 1, litra a), anvender denne bestemmelse på sømænd fra tredjelande.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til samarbejde mellem de offentlige myndigheder, som i henhold til national lovgivning har ansvaret for at overvåge de i artikel 2 nævnte arbejds- og ansættelsesvilkår.

Gensidig forvaltningsmæssig bistand ydes gratis.

3. Hver medlemsstat meddeler de andre medlemsstater og Kommissionen de i stk. 1 nævnte forbindelseskontorer og/eller kompetente organer.

Artikel 5

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de nationale foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af disse bestemmelser. Medlemsstaterne meddeler disse bestemmelser til Kommissionen senest den i artikel 6 nævnte dato og meddeler eventuelle senere ændringer snarest muligt.

Artikel 6

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser med virkning fra den [1. januar 2000]

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 7

Direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 5

Den medlemsstat, der er flagstat eller i givet fald den medlemsstat, hvortil der er den nærmeste forbindelse i henhold til artikel 2, stk. 2, kontrollerer, at de pågældende rederier anvender de samme arbejds- og ansættelsesvilkår over for sømænd, der er statsborgere i et tredjeland, og som beskæftiges om bord på deres skibe, som dem, der er gældende for bosiddende sømænd.

Uændret

Når rutefarten vedrører andre medlemsstater end den medlemsstat, der er flagstat, samarbejder søfartsmyndighederne i de pågældende medlemsstater om at overvåge, at denne artikel overholdes på de betingelser, der er fastsat i artikel 4.

Artikel 6

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 12 måneder efter direktivets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser senest 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

Uændret

Artikel 6a

Kommissionen forelægger i rette tid Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og i givet fald eventuelle nødvendige forslag.

Uændret